

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Dušanem Hrabánkem ve věci

navrhovatelů: a. **Miloslav Perníček**, narozený dne 20. 1. 1954
bytem Heroutice 1, 257 56 Neveklov

b. **Karel Růžička**, narozený dne 11. 3. 1950
bytem Velké Němčice 346, 691 63 Velké Němčice

c. **Josef Kincl**, narozený dne 30. 8. 1948
bytem Skály 8, 793 44 Horní Město

d. **Jaroslav Rédl**, narozený dne 31. 10. 1953
bytem Bernartice 84, 348 02 Bor u Tachova

e. **MVDr. Josef Lysák**, narozený dne 11. 11. 1953
bytem Osvoboditelů 790, 683 23 Ivanovice na Hané

g. **František Srnec**, narozený dne 1. 2. 1947
bytem Dlouhá 42, 664 71 Veverská Bítýška

h. **Václava Boušková**, narozená dne 21. 10. 1975
bytem Šlechtín 1, 285 22 Zruč nad Sázavou

i. **Michaela Kubištová**, narozená dne 7. 2. 1968
bytem Měník 89, 503 64 Měník

zastoupeni advokátkou Mgr. Zuzanou Čumpelíkovou
sídlem Kudeříkové 1103/11a, 148 00 Praha 4 – Kunratice

za účasti: **Svaz chovatelů českého teplokrevníka z.s.**, IČ 60161370
sídlem U Hřebčince 479, 397 01 Písek

zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Veselým
sídlem O. Jeremiáše 1311, 397 01 Písek

o neplatnost rozhodnutí orgánu spolku pro rozpor se zákonem a stanovami dle § 258 NOZ

takto:

- I. Na rozhodnutí rozhodčí komise Svazu chovatelů českého teplokrevníka číslo 4/2016 ze dne 9. 12. 2016, kterým byla schůze všech orgánů spolku konaná dne 7. 12. 2016 v Jihlavě, včetně všech závěrů z ní vzešlých, prohlášena neplatnou, **se hledí, jako by nebylo přijato.**
- II. Svaz chovatelů českého teplokrevníka z.s. **je povinen** zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů řízení 63 220 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám Mgr. Zuzany Čumpelíkové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu v Písku dne 13. 2. 2017 domáhali se navrhovatelé, aby soud vyslovil, že rozhodnutí rozhodčí komise Spolku chovatelů českého teplokrevníka, z.s. (dále jen „spolek“) ze

dne 14. 12. 2016, uvedené ve výroku, je neplatné. Navrhovatelé uváděli, že na společné schůzi dne 7. 12. 2016 přijaly orgány spolku různá rozhodnutí. Napadené rozhodnutí rozhodčí komise je neplatné, neboť její členové nebyli do svých funkcí platně zvoleni, rozhodčí komise rozhodla v rozporu se zákonem o rozhodčím řízení bez návrhu, aniž dala stranám možnost se vyjádřit. Napadenému rozhodnutí dále chybí formální náležitosti (označení právnické osoby, která je vydala, poučení o opravném prostředku) a jeho výrok je neurčitý.

2. Spolek ve svém vyjádření uvedl, že rozhodčí komise byla platně zvolena a závěry rozhodčí komise uvedené v napadeném rozhodnutí jsou zřejmé. Proces rozhodování rozhodčí komise zákon neupravuje. Navrhovatelé se pokoušeli dosáhnout zápisu rozhodnutí orgánů spolku ze 7. 12. 2016 do spolkového rejstříku, avšak rejstříkový soud návrh zamítl. Dospěl tedy ke stejnému závěru, jako rozhodčí komise.
3. K nařízenému jednání se zástupce spolku bez omluvy nedostavil, ačkoli mu bylo řádně doručeno předvolání. Soud tedy věc projednal a rozhodl podle § 101 odst. 3 o.s.ř. bez přítomnosti spolku.
4. Z provedeného dokazování listinami se podává:
 - 1) Navrhovatelé byli v účetním roce 2016 členy spolku (seznam členů).
 - 2) Podle stanov spolku je jeho orgánem i rozhodčí komise, která je tříčlenná, navrhuje ji předsednictvo a volí delegáty na konferenci na 4 roky. Komise rozhoduje sporné záležitosti z oboru spolkové samosprávy, spory mezi členem a spolkem a přezkoumává rozhodnutí o vyloučení člena ze spolku. Vedle toho znají stanovy ještě kontrolní komisi, která mj. dohlíží, zda jsou záležitosti spolku řádně vedeny a vykonává-li spolek činnosti v souladu se stanovami a právními předpisy.
 - 3) Podle listiny datované 14. 12. 2016 rozhodla rozhodčí komise spolku dne 9. 12. 2016 v Praze ve složení JUDr. Ing. Jaroslav Staněk, CSc., jako předseda a I. Cepková jako člen, z vlastní iniciativy tak, že schůze všech orgánů spolku konaná dne 7. 12. 2016 v Jihlavě je neplatná. Proto jsou neplatné i všechny závěry z ní vzešlé, a ti včetně voleb předsednictva spolku a rady plemenné knihy. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se uvádí, že stanovy spolku „schůzi všech orgánů“ neznají, jednotlivé schůze pak byly vadně svolány a nebyly usnášeníschopné.
 - 4) Usnesením ze dne 23. 5. 2019, č.j. 13 Cm 168/2017-148, vyslovil podepsaný soud neplatnost rozhodnutí přijatých na konferenci spolku dne 29. 6. 2016, kterými byli mj. Ing. Straka, JUDr. Ing. Staněk, CSc., a I. Cepková zvoleni členy rozhodčí komise spolku. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 3. 2020 poté, co je Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 19. 2. 2020, č.j. 6 Cmo 338/2019-175, potvrdil.
5. Další navržené důkazy soud neprováděl, neboť měl provedené dokazování za dostatečné pro rozhodnutí ve věci. Z výpisu ze spolkového rejstříku se nic podstatného pro věc nepodává.
6. Řízení o neplatnosti rozhodnutí spolkového orgánu je řízením ve statusové věci právnické osoby podle § 85 písm. a) zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), a má charakter řízení nesporného. Účastníkem je navrhovatel a spolek, o jehož rozhodnutí jde (srov. usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod R 87/2019 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). V takovém řízení *rozhodne soud o tom, že o rozhodnutí orgánu právnické osoby nejde, hledí-li se na něj, jako by nebylo přijato, i bez návrhu* (§ 90 odst. 1 z. ř. s.).
7. Podle § 245 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále jen „o. z.“) *na usnesení členské schůze nebo jiného orgánu, které se přiči dobrým mravům, nebo mění stanovy tak, že jejich obsah odporuje donucujícím ustanovením zákona, se hledí, jako by nebylo přijato. To platí i v případě, že bylo přijato usnesení v záležitosti, o které tento orgán nemá působnost rozhodnout.*

8. Podle § 265 o. z. *je-li zřízena rozhodčí komise, rozhoduje sporné záležitosti náležející do spolkové samosprávy v rozsahu určeném stanovami; neurčí-li stanovy působnost rozhodčí komise, rozhoduje spory mezi členem a spolkem o placení členských příspěvků a přezkoumává rozhodnutí o vyloučení člena ze spolku.*
9. Podle § 267 o. z. *řízení před rozhodčí komisí upravuje jiný právní předpis. Tímto zákonem je zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení, ve znění zákona č. 303/2013 Sb. (dále jen „z. r. ř.“). Podle § 40e věty první z. r. ř. tohoto zákona se použije i na rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy v řízení před rozhodčí komisí spolku (dále jen „komise“) podle občanského zákoníku, ledaže je v této části stanoveno jinak.*
10. Podle § 40f z. r. ř. *řízení před komisí je zahájeno dnem, kdy je žaloba doručena na adresu uvedenou ve stanovách spolku. Není-li taková adresa ve stanovách uvedena, doručuje se žaloba komisi na adresu sídla spolku (odstavec 1). Strany mají v řízení rovné postavení a musí jim být dána plná příležitost k uplatnění jejich práv. Stanovy, vnitřní předpis ve stanovách výslovně označený, nebo písemně uzavřená dohoda stran mohou odchylně od tohoto zákona upravit postup, kterým má komise vést řízení (odstavec 2). Podle § 40g odst. 1 z. r. ř. komise může záležitost projednat a rozhodnout jen za přítomnosti většiny svých členů, nejméně však 3.*
11. Z právní úpravy řízení před rozhodčí komisí spolku jasně plyne, že takové řízení se vždy vede jako sporné. Tedy platí i pro rozhodčí komisi zásada, že kde není žalobce, není ani soudce. Neobdrží-li rozhodčí komise žalobu, nemůže řízení zahájit. Ostatně ani ze stanov spolku neplyne, že by rozhodčí komise měla posuzovat soulad rozhodnutí spolkových orgánů se zákonem a stanovami z vlastní iniciativy – i stanovy upravují pouze její pravomoc při řešení sporných záležitostí. Pravomoc přezkoumávat soulad činnosti spolku se zákonem a stanovami přísluší podle stanov kontrolní komisi. Z uvedeného tak plyne, že pustila-li se rozhodčí komise do přezkoumávání rozhodnutí spolkového orgánu z vlastní iniciativy, překročila svou pravomoc a zasáhla do pravomoci komise kontrolní. Rozhodnutí, které bylo výsledkem takového přezkumu, je podle § 245 o. z. nicotné. Podle § 90 odst. 1 z. r. ř. s. proto soud i bez návrhu vyslovil, že se na napadené rozhodnutí hledí, jako by nebylo přijato.
12. Soud si v řízení byl vědom toho, že nálezy rozhodčí komise spolku nelze přezkoumat v řízení podle § 258 o. z. a § 85 písm. a) z. r. ř. s., neboť k jejich přezkoumání slouží zvláštní řízení o zrušení rozhodčího nálezu upravené v § 40j ve spojení s § 31 a násl. z. r. ř. Napadené rozhodnutí však nelze považovat za nález rozhodčí komise ve smyslu § 40j a § 25 z. r. ř., neboť rozhodnutí a řízení mu předcházející postrádaly základní náležitosti řízení před rozhodčí komisí. Rozhodčí komise totiž rozhodla bez návrhu a řízení nevedla s žádnými účastníky, takže zde nebyla ani žádná strana rozhodčího řízení, která by byla podle § 31 z. r. ř. oprávněna podat návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Navrhovatelům tak pro odklizení napadeného rozhodnutí nezbýval jiný postup, než návrh podle § 258 o. z. a § 85 písm. a) z. r. ř.
13. Při výkladu § 90 z. r. ř. s. dospěl Nejvyšší soud k závěru že „*rozhodnutí o tom, že o usnesení členské schůze nejde, lze vydat také tehdy, bylo-li právo na vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze uplatněno po marném uplynutí lhůt k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze*“ (usnesení uveřejněné pod R 46/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Soud proto ani nemusel zkoumat, zda byl návrh podán v tříměsíční lhůtě podle § 259 o. z., byť tato podmínka zjevně splněna byla.
14. Vzhledem k závěru o nicotnosti napadeného rozhodnutí považoval soud za nadbytečné zabývat se ostatními námitkami navrhovatelů, směřujícími k vyslovení jeho neplatnosti.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť navrhovatelé byli se svým návrhem úspěšní. Soud proto navrhovatelům přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů, které sestávají z
 - zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč,
 - odměny za zastupování navrhovatelů advokátem spočívajícím ve 3 úkonech právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast u jednoho jednání soudu) ze základu

50 000 Kč, podle § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, podle § 7 advokátního tarifu, zvýšená pro zastupování osmi osob podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu, ve výši 59 520 Kč,

- 3 režijních paušálů podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 900 Kč,
- náhrady za promeškaný čas cestou z Prahy do Českých Budějovic a zpět v rozsahu dvakrát čtyř půlhodin po 100,- Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 800 Kč.

16. Lhůta k plnění odpovídá § 160 odst. 1 o.s.ř. a místo plnění § 149 odst. 1 o.s.ř. Náklady cestovního ani plátcovství DPH zástupkyně navrhovatelů nedoložila.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho výkonu.

České Budějovice 24. července 2020

JUDr. Ing. Dušan Hrabánek v. r.
samosoudce